

Doc 84

וינה, 24.7.1921

לכבוד הוועד המנהל של בנק גריון לאשפליה ופרוונסקי
 לרובאניה. נסיעות אלו הכניסו לנו הבטחות, אשר לעת עתה נכזבו. והלואות -
 אליהו,
 הללו למשרד הברית, הלנו לחברים שונים, קרובים וגם לא קרובים. עתה נשארו
 את תלגרמתך קבלנו. מביין אני היטב את חמהונך ואת החמרמותך. אך
 פה ממש בלי פרנסה. אך בכ"ז אל תשלח כסף פתאום, סמך אותו. את תשלח -
 האמן, כי רק רחוק המקום אשם בדבר.
 לא תהיה התאמצות אלא לבנות את החובות, לא יהיה לחץ על משרד הברית
 מפה כתבו לכם כל הזמן. במשך הזמן שאני פה - שבועים - כתבו
 לכתוב את חובותי. להוצאות ההכרחיות פה אפציא אני מלונדון והשאר מוכרה
 פעמים: פעם אחת רבקה ופעם אני, ע"י בן גריון. את אלה, כמוכן, לא קבלת
 להחזיק ע"י השלום ההלואות ואולי עוד יתקבל בכ"ז רב-מה מרופניה. באיזו
 עד שלחך את התלגרמה.
 התאמצות נאסף הכסף בלונדון ובפולניה באיזו התאמצות עלו בודאי לכם
 משלוח הכלים הקטנים נתעכב מפני שתכנית המלוח בעזרת החלוצים נפסלה.
 הכספים הראשונים - ואילו קלות-ראש נהגו בכספים פה! זכמה הודתי על
 אם טוב עשו או רע בזה שפסלו תכנית זו - אין איש יכל להגיד. מצאו שיש
 זה. בכל מכתב ומכתב הייתי שחרה ומזהיר את בן-גריון, את רבקה, את
 חשש-סכנה והחלו לחפש דרך יותר בטוחה. עד אשר מצאו ועד אשר נעשו כל
 פרונסקי לבל יהיו לנו כסף לצרכים אחרים. והיו עונים לי כנעלבים:
 ההכנות - עבר זמן. אנו מקוים כי בעוד שבוע יצא סוף סוף לויט עם אצלאא
 מה זה. כמה אני הושך. כלים אינם מבינים! זהה באתי ומצאתי את אשר
 הפשלוח הראשון - כ-200.
 יגרת. את הפרנסה באידיש הוציאו על השכונן ההגפה, לנסיעת בן-גריון לא"י
 בנוגע לקניה הגדולה נוספו הרבה פרטים מזמן נסיעת בן-גריון. נשחננו
 הלנו כנסים הגבנה, משרד הברית לעת לצרכיו מנספי ההגנה, וכו' וכו' -
 פני הדברים ותכניות חדשות צנו. אני שב מחרתים לל. ומקוה אני, כי שם
 אינו רוצה אל לנו בשמות פרטיים.
 נחליט באיזו דרך ללכת ואז רק נגש להוצאה אל הפעל. אל תקוה, כי הכל יעשה
 במהרה. התכניות משתרעות על ארצות שונות באירופה והרבה קרקע בתולה יש
 והכסף צריך היה להשלח לוינה, כמדומני שבידי א רב הופקד הדבר. מדוע
 בזה בשבילנו. אחרי התלגרמה שלך מוכרח אני לאמר לך, כי אצא עובדים אנו
 לא שלחתי את הדיוק במקום אחד גורר אחריו בלבול ודפורליזציה במקומות
 פה עבודה נמרצת, איננו נחים ואיננו מרפים את הקצב אף ליום. במשך השבועים
 אחרים ואנו נורדים ממש בעיני עצמנו.
 שהייתי פה, לא עסקתי ולא הגיתי בשום דבר אחר. ואיני צריך לאמר לך, כי
 אכתב לך מלונדון, לע"י שלום.
 פלישר שקוע כלו בעבודה וכן לויט.

ישנה אפשרות, כי שזואלי ישאר בו ינה (הוא שוהה עתה פה) ואז יוכל
 לעזור. זה חשוב מאד.
 למצב הכספי. מכאיב מאד לכתב על זה, אך לך אגיד את האמת. פה לא היה
 בעל-בית. הרבה כסף התמוזז, להוצאות מיותרות ומה שהנו רע ביותר -